

Sedmo čudo

Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče,
januar 2015

Osnovna šola Dušana Flisa Hoče
Šolska ulica 10
2311 Hoče

Urednica: Danijela M. Vukmanič
Namestnica urednice: Lučka Stopinšek
Urednik naslovnice in mentor likovnim
ustvarjalcem: Albin Lorber

Šolsko leto: 2014/2015

Izdano: januar, 2015

Soustvarjalci: učenci pri novinarskem
in likovnem krožku,
učenci centralne in
podružnične šole Reka

CICIČUDO — priloga Sedmega čuda, glasilo razredne stopnje

RAZREDNA STOPNJA—matična šola Hoče

Mentorica: Vlasta Smrdel

RAZREDNA STOPNJA—podružnica Reka

Mentorica: Lidija Šoštaric

Spoštovani bralci in bralke našega časopisa!

»Ustvarjalnost je prostor, kjer ni bil še nihče nikoli. Zapustiti moraš mesto svojega udobja in oditi v divjino svoje intuicije. Kar boš odkril, bo čudovito. To, kar boš odkril, si ti sam.«

Alan Alda

Ljudje radi potujemo v različne kraje, radi odkrivamo nove dežele, ljudi, običaje ... Večino dni v letu pa preživimo doma, v službi, šoli. Večkrat želimo dan izkoristiti kar najuspešneje in najbolje, zato smo predani svojemu delu, del dneva pa želimo preživeti še v bližini svojih najdražjih. Ob tem mnogokrat ugotovimo, da je dan prekratek, da ne moremo uresničiti vseh naših sanj. Največkrat nam časa zmanjka za nekaj, kar bi naredili za svojo dušo, za sebe, za nekaj, kar nas osrečuje.

Nekoč smo tudi odrasli bili otroci. Nismo potrebovali potovanja za odkrivanje nečesa novega, nismo gledali na uro in se jezili, kako čas beži. Bili smo preprosto otroci, v svojem svetu, kjer ustvarjalnost in iznajdljivost ne poznata mej.

Vesel sem, da lahko delovni dan preživim z otroki, da lahko opazujem, kako s svojim delom in igro kreirajo mozaik odraščanja, kako s svojo razigranostjo in ustvarjalnostjo nevede stopijo v svet, ki je nam odraslim mnogokrat predaleč. Tam nastajajo lepi spomini, hrana za dušo in izdelki z neprecenljivo vrednostjo.

Svetujem vam, da za trenutek pozabite na skrbi in stopite z nami v svet čudes, ki so jih ustvarili naši učenci, ko so želeli svoje ustvarjalno popotovanje deliti z nami vsemi.

Sedmo čudo vas pričakuje.

Alojz Velički, ravnatelj

I. del

Intervju z ravnateljem	4
Bralni maraton, Evakuacijska vaja	7
Praznični obisk TVC Sonček, Tržnica poklicev	8
Mesec šolskih knjižnic	9
Emilija Pavlič: »Znati kuhati je pravica«	10
Tanja Fajon: »Po naravi sem novinarka«	11
Šport—nogomet	14
Vohljač	16
Dnevi dejavnosti	17
Če varčujem, lahko potujem	28
Obisk božično okrašenega Gradca	29
Predbožični Gradec	31

II. del

Literarno-ustvarjalni kotiček	32
-------------------------------------	----

III. del— Cicičudo (Hoče, Reka)

1. b se predstavi	48
1. b dramatizacija Mojca Pokrajculja	54
1. b—Pesmi takšne in drugačne	57
1. b—Pravljice	58
1. a modrovanja	60
Obisk lutkovnega gledališča	61
1. c in njihove želje	62
Otroci s podružnice so povedali	63
2. c in njihove želje	68
3. razred pri angleščini	70

»Sem ljubitelj slovenskih planin«

Ali nismo vsi vsaj malo radovedni, kdo je človek, ki je postal naš novi ravnatelj? Devetošolki sva se oglasili v njegovi pisarni, da bi ga povprašali o njegovi službi ter zasebnem življenju. Ravnatelj Aljoz Velički naju je rade volje sprejel in z veseljem odgovoril na najina vprašanja.

1. Pa začniva na začetku. Na kateri šoli ste učili prej in zakaj ste se odločili, da boste postali ravnatelj prav na osnovni šoli Dušana Fli-sa Hoče?

Najprej sem začel svojo poklicno pot na OŠ Rače, kjer sem nadomeščal učiteljico. Kasneje sem začel učiti na Srednji trgovski šoli, kjer sem dolga leta poučeval, to je 10 let. Tam sem bil ravnatelj kar dva mandata, nato so se naše poti razšle, zato sem kandidiral za ravnatelja na OŠ Hoče. Tu sem kandidiral, ker je tukaj drugačno okolje kot v mestu, ljudje so prijetnejši. Tudi sam prihajam iz takega okolja, Jarenine. Klima vaškega okolja je drugačna kot v mestu.

2. Ste bili v preteklosti že kdaj na kateri koli način povezani z našo šolo?

Ne, s to šolo nisem bil povezan, bil pa sem povezan s krajem, saj je tukaj živel moj stric, ki je že pokojen. Tukaj imam veliko prijateljev in sošolcev.

3. S tem, ko ste začeli nov mandat na novi šoli, imate najbrž tudi cilje, ki jih želite doseči. Kateri so vaši glavni cilji v tem mandatu?

Ja, to je široko vprašanje... predvsem to, da naprej razvijamo šolo, da ustvarjamo dobre pogoje za učenje, da hkrati pripravljamo otroke v vrtcu na šolsko izobraževanje. Pomembno je, da poskrbimo za dobro sodelovanje z institucijami v kraju ter tako ustvarimo dobro klimo v samem okolju.

4. Kdo vas pa podpira doma? Ali imate družino?

Ja, imam družino, ženo, tri otroke, ki so že starejši. Najstarejša hči je geodetinja, ki dela v drugačni panogi, pomaga v trgovini. Sin je poiskal srečo v tujini in je uspešen v telekomunikativnih vodah na Ibizi. Najmlajša hčerka pa je študentka na Pedagoški fakulteti.

5. Kaj počnete v vašem prostem času in koliko vam prosti čas pomeni?

V prostem času, ki ga je na žalost malo, počnem raznorazne zadeve. Rad zahajam v planine, kolikor mi čas in zdravje dopuščata. Sem namreč velik ljubitelj slovenskih planin. Seveda me zanima tudi šport, s prijatelji rekreativno igram različne športe z žogo: odbojko, nogomet, rokomet. Kdaj pa tudi smučam.

6. Rekli ste, da vas zanima šport. Navijate morda za katero od športnih ekip?

Ja, seveda, v ospredju je absolutno nogomet, prvi klub je NK Maribor. V tujini sem velik pristaš nogometnega kluba Bayern Munchen, če je priložnost obiščem tudi njihove tekme, enako velja pri Mariboru. Rad gledam tudi odbojko, v preteklosti sem bil velik navijač OK Paloma Branik iz Maribora, kjer je igrala moja prijateljica in so bile tudi jugoslovanske prvakinje. Zagotovo pa ne smem pozabiti omeniti, da sem velik navijač naše najboljše smučarke Tine Maze.

7. Ali menite, da smo vas učenci in delavci naše šole sprejeli? Kaj pa vi nas?

Mislím, da je bilo sprejetje iz ene in druge strani zelo pozitivno. Dobro se počutim med malimi in tudi večjimi otroci. Zelo dobro pa se počutim tudi med sodelavci. Verjamem, da bomo dobro sodelovali. Predvsem v tem času, ko je splošna kriza. Prisotna je kriza medsebojnih odnosov in prav je, da gradimo na medsebojnih odnosih in se trudimo za dobro vzdušje.

8. Kaj vas je na naši šoli (v vaši službi) v času od začetka septembra do danes najbolj presenetilo?

Teško bi rekel, da me je kaj presenetilo. Seveda pa moram reči, da sem pozitivno presenečen nad zelo prijetnimi učenci - otroci, ki znajo biti pristrčni. Tega seveda prej, ko sem bil 20 let zaposlen v srednji šoli, nisem bil navajen. Pa tudi prijetni odnosi in pa zelo dobra komunikacija med osebjem in starši, dedki, babicami pripomorejo k dobremu počutju.

9. Preden zaključiva najin pogovor me še zanima, kaj menite, da bi o vas še morali vedeti? Povejte kakšno zanimivost o sebi.

Teh je kar veliko... zagotovo pa bi lahko rekel, da je ena izmed zanimivosti, da se rad ukvarjam z različnimi športi. To je po svoje interesantno, saj sem bil v preteklosti precej obilnejši, se pravi, sem imel precej več kilogramov. Ljudje so bili v tistih časih presenečeni, da sploh obvladam nekatere športe, kot je npr. smučanje. Bilo je presenečenje, da se obilnejši človek uspešno smuča. Slovenci velikokrat pravimo, da si pravi Slovenec takrat, ko greš na Triglav, pa sem bil na vrhu že kar osemkrat.

Intervju: Brina Bračko, 9. b

Foto: Tinkara Primec, 9. b

NAŠE ULICE, NAŠE ODLOČITVE

Tudi letos je v Mariboru potekal bralni maraton. Če sedaj prvič slišite za besedo bralni maraton, bom najprej napisala, kaj to sploh je. Bralni maraton oznanja uraden pričetek bralne značke. Žal je vsako leto organiziran samo v Mariboru, kar pa ne pomeni, da otroci po vsej Sloveniji bralne značke ne opravljajo. Letos je potekal 16. 9. 2014 na Trgu Leona Štuklja. Mladi bralci iz mariborskih in okoliških šol smo se zbrali in prireditve se je lahko pričela. Letos smo brali pesmi na temo "Naše ulice, naše odločitve". Veliko otrok je napisalo svoje pesmi in jih predstavilo, nekaj pa nas je prebralo pesmi drugih avtorjev. Dogodek je pričela pravljíčarka ga. Renata Brglez, ki nas je popeljala v pravljíčni svet. Nadaljevali smo s poslušanjem pesmi, ki so bile odlične. Nato pa sta spregovorila tudi g. župan Andrej Fištravec in predsednica bralne značke ga. Dragica Haramija.

Z naše šole smo se predstavile tri devetošolke: Brina Bračko, Tinkara Primec in Lučka Stopinšek. Prebrale smo pesmi ge. Mirjam Fašmon iz njene pesniške zbirke Grafiti, in sicer Neanderalec, Pi-romantik in Smetanova 23. Vsi nastopajoči so prejeli tudi knjižno nagrado in poklon mestne občine Maribor.

Lučka Stopinšek, 9. b

GORI, GORI, PA NIČ SE NE KADI!

V torek, 14. 10. 2014, se je na OŠ Dušana Flisa Hoče zgodil požar. V času 3. šolske ure je gospod ravnatelj po objavi povedal, da je v eni od učilnic zagorelo in naj se odpravimo na šolsko igrišče. Vsi razredi smo zunaj opazovali gasilce, ki so že gasili šolo in reševali eno od učenk, ki je ostala ujeta v eni izmed učilnic. Vse je izgledalo kot navaden požar, le ena stvar je manjkala... DIM! Nikjer se ni kadilo... pa saj tudi gorelo ni nikjer. Vse skupaj je bila le vaja, da zdaj vemo, kako se odzvati v primeru požara. Bilo je kar zabavno, še posebej pa nam je bilo všeč, ker skoraj eno šolsko uro nismo imeli pouka.

Daša Lukić, 8. c

Vir: splet.

PRAZNIČNI OBISK DVC SONČEK

V sredo 10. 12. 2014 smo na naši šoli prejeli obisk, Zvezo društev za cerebralno paralizo. Od dveh prijaznih gostij smo izvedeli, da so vsi razstavljeni izdelki na prodaj. V celoti jih izdelajo samostojno člani društva Sonček, ki imajo cerebralno paralizo. Njihovi izdelki so izdelani iz zgolj naravnih materialov, kot so tkanine, les, glina, itd.

Na razredni stopnji pa smo lahko kupili voščilnice, razne okraske in izdelke. Bili so raznovrstni in edinstveni ter popolnoma izdelani lastnoročno. Prodajali so jih po zmerni ceni, osrečiti bolnike s kupljenim izdelkom pa je najmanj, kar lahko storimo ob prazničnem vzdušju, da bo Božič pravljica za vse.

Avtorica in foto: Manja PAUKO, 8. a

NA TRŽNICO PO SADJE, ZELENJAVO IN POKLIC

Izbira poklica v devetem razredu je zelo pomembna za vsakega posameznika, saj mu srednja šola, ki jo izbere poda določeno znanje, ki ga bo učenec potreboval v svoji nadaljnji karieri. Tega se zavedajo tudi delavci naše šole, osnovne šole Miklavž in osnovne šole Slivnica, saj so nam že drugo leto zapored pripravili tržnico poklicev. Gre se za dogodek, kjer se predstavijo skoraj vse srednje šole iz Maribora in okolice, vabljeni pa so učenci osmih in devetih razredov skupaj s svojimi starši. Tržnica poklicev je potekala v Kulturnem domu Hoče v sredo, 19. 11. 2014 ob 17.00 uri. Predstavilo se je kar 16 šol, ki so pripravile veliko izbire letakov, knjižic, revij, člankov in še mnogo drugega o predstavljeni šoli. Prav tako so nekatere šole imele tudi prikaz stvari, ki se jih naučiš skozi šolanje. Res je, da konec šole še ne bo tako hitro, se bo pa vsak moral kmalu odločiti o izbrani srednji šoli in tržnica poklicev nam je pri tem sigurno pomagala.

Lučka Stopinšek, 9. b

MESEC ŠOLSKIH KNJIŽNIC

V tednu od 6. do 10. oktobra je potekal mesec šolskih knjižnic. Za en teden je knjižnica postala čisto pravo srce šole. Knjižničarka je organizirala srečanja z učenci od 1. do 9. razreda, na katerih smo prebirali knjige. Od prvega do tretjega dne so v knjižnico prišli učenci od 1. do 3. razreda. Knjižničarka je vsakemu razredu prebrala knjige, o katerih smo se kasneje pogovorili. Učenci od prvega do tretjega razreda so se knjižničarko zbrali v pravljичnem kotičku, kjer so prebirali pravljice, učenci od šestega do devetega razreda pa smo ob čaju in piškotih napeto poslušali knjige

sodobnih avtorjev. Vsi učenci se knjižničarki za ta kratek, vendar sladek teden zelo zahvaljujemo, saj smo spoznali, da je potrebno brati, tako si namreč širimo obzorje in si želimo, da bi se takšni dogodki še večkrat ponovili.

Priredila: Lana Fanedl, 9. b
Foto: Suzana Brumec Mrzlekar
Lidija Mazgan

V PODUK

Raziskave kažejo, da so otroci, ki jim doma berejo in ki sami radi posegajo po knjigah, v šoli bolj uspešni. Še bolj pomemben pa je vpliv branja na otrokov domišljjski svet in čustveni razvoj. Ali, kot je rekel **Albert Einstein**: *»Če želite imeti pametne otroke, jim berite pravljice.«*

»Znati kuhati je pravica!«

ALI

*Kaj smo zakuhali z gospo **Emilijo Pavlič** na predavanju o zdravi prehrani otrok konec novembra?*

Z izkušeno kuharico in avtorico kuharskih knjig za otroke smo se na naši šoli to leto srečali kar dvakrat. Starše in otroke želi s svojimi predavanji navdušiti, da bi kuhali na ekološki način. Sama je posebej poudarila, da smo lahko zdravi le z zdravo prehrano in gibanjem. Med svojim živahnim predavanjem nam je podala kar nekaj koristnih nasvetov. Za kuharje je zelo pomembna higiena rok, vsak človek bi moral zaužiti kar nekaj stročnic na teden (v smehu je rekla »tri fižolčke na dan, da odženejo pozabljivost stran«), dobro je jesti raznoliko hrano, odpovedati bi se morali zmrznjeni hrani, zelenjavo naj peremo z vročo vodo, razen nežne in občutljive zelenjave, kuhati bi morali brez industrijskih dodatkov... Med predavanjem sem se posladkala z njenimi sveže pečenimi buhtlji ter primorskimi mandarinami. Odlično, vam rečem!

Ob koncu srečanja smo si lahko kupili njeni knjigi *Za otroke kuhajmo zdravo* in *Mamica nauči me kuhati*, za kateri je dobila priznanja na mednarodnem knjižnem sejmu. Knjigi si lahko izposodite v naši šolski knjižnici. Predavanje je bilo res nekaj posebnega, ga. Emilija Pavlič pa si prizadeva, da bi zmanjšali kuharsko nepismenost med mladimi, saj »ZNATI KUHATI JE PRAVICA!«

»Tri fižolčke na dan, da odženejo pozabljivost stran.«

Avtorica in foto: Lana Levar, 7. a

»Danes je spet ena tistih redkih nedelj, ko bom dan preživela brez službenega dela. S časopisi, z dolgim zajtrkom, uro teka, predvsem pa z možem, ki ga nisem videla že deset dni /.../« je na svoji spletni strani na enem izmed blogov zapisala naša evropska poslanka, Tanja Fajon. En službeni dan pa si je odtrgala za nas na OŠ Dušana Flisa Hoče.

"PO NARAVI SEM NOVINARKA"

V petek, 14. 11. 2014, nas je na OŠ Dušana Flisa Hoče obiskala včasih ambiciozna novinarka, sedaj evropska poslanka Tanja Fajon. Po opravljenem sprejemu ter intervjuju, ki so ga pripravili učenci naše šole s pomočjo učiteljic, smo jo v napetem pričakovanju šolarji zadnje triade dočakali v glasbeni učilnici.

V uvodu nam je zaupala življenjske podvige ter izzive od začetka njenega življenja, pa vse do danes. Je prijetna sogovornica, vedno sproščena ter nasmejana, hkrati pa profesionalno opravlja svoje naporno delo. Lahko bi rekli, da živi na več bregovih; od Ljubljane, Strasbourga, katerega obišče vsak mesec, pa vse tja do Bruslja, kjer preživi večino dni v tednu.

Radovedni učenci smo jo povpraševali o vsem, kar nam je prišlo na misel v zvezi z njenim poklicem in življenjsko potjo. Sama pravi, da ji je novinarstvo dalo realen pogled na svet in jo popeljalo v Bruselj ter pripomoglo k zdajšnjemu poklicu. Njen moto je Jeziki odpirajo vrata. Zraven slovenščine govori angleščino, nemščino, francoščino, španščino ter južno-slovanske jezike - pravi poliglot! Prav lepo je bilo slišati, da je Slovenija izmed vseh Evropskih držav zanjo še vedno najlepša. Vstop v EU je Slovenijo spremenil v prepoznavno državo ter ji omogočil nadaljnji razvoj. Opomnila nas je, da je bilo z nastankom EU njeno glavno geslo Mir in lahko smo veseli, da se je to geslo realiziralo.

Moti jo, da ljudje kritizirajo stvari, na katere se ne spoznajo. Prav tako opozarja, da bi se mladi morali bolj aktivno vključevati v družbeno dogajanje.

Vsi lahko občutimo gospodarsko krizo, ki je prizadela celotno Evropo. Aktualno vprašanje je, ali se bi lahko krizi izognili, če ne bi bili članica Evropske unije. Fajonova je dejala, da se bi krizi zelo težko izognili, ali pa bi bila še hujša...

Poudarila je, da se z jedrsko energijo oz. jedrskimi elektrarnami ne strinja, saj onesnažujejo okolje, ki postaja iz dneva v dan dragocenejša, zato ga moramo varovati. Energija bi morala temeljiti predvsem na okolju prijaznih, obnovljivih virih. Izkoristiti je treba sonce, veter, vodo ter druge vire. Za vetrnice je izrazila deljeno mnenje, po eni strani jih podpira, po drugi strani pa jim nasprotuje, saj je moteča za bližnje prebivalce (zaradi hrupa, zaradi ptic).

"V življenju morate delati tisto, kar vas veseli" je bila njena zaključna misel. Naše snidenje smo zaključili z ravnateljovo pohvalo in Lukovim izročilom darilc. Zelo smo veseli, da smo lahko prisluhnili zanimivemu pogovoru o nam čisto drugačnem življenju in se napolnili s pozitivnim pogledom v prihodnost, ki temelji na zaupanju in izobraženosti o Evropski uniji, kar smo zagotovo pridobili.

Naša šola rada gostuje podobne obiske, zato si v prihodnosti želimo še več takih dogodkov .

Foto: Lučka Stopinšek, 9. b

Da si razširite (ali okrepite) znanje o Evropski uniji, si lahko preberete nekaj dejstev iz knjižice, ki smo jo dobili v poklon od naše gostje, nekatere pa nam je povedala tudi sama:

- *Evropska unija je skupnost podobno mislečih držav, ki temelji na načelih svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic ter pravne države.*
- *Evropski parlament, v sedanji sestavi izvoljen junija 2009, je parlamentarni organ EU. V njem je 736 poslancev iz 27 držav članic.*
- *Od 1. januarja 2002, ko je bil uveden evro, že več kot 300 milijonov državljanov Evropske unije pri svojih nakupih plačuje s skupno valuto.*

Avtorici: Nika Merkuš, Tinkara Primec, 9. b

Album fotografij s snidenja z gospo TANJO FAJON

Lahko smo jo povprašali kar koli....

Vestno je odgovarjala, mi pa smo pridno sedeli...

Še besede ravnatelja...

In prikupno darilo iz rok enega naših lepotcev...

Foto: Maja Crnobrnja

*Mi smo šport, športna
šola, športni duh,
športno srce.*

SREČA JE OPOTEČA

V petek, 5.12.2014, se je OŠ Dušana Flisa Hoče udeležila območnega nogometnega turnirja mariborskih osnovnih šol. V skupini "A" smo se borili z ekipami osnovnih šol Starše, Lovrenc na Pohorju in Jarenina. Kljub krčevitemu boju smo na žalost izgubili vse 3 tekme in sicer z rezultati: 4:0, 4:0 in 5:0. Lansko leto smo zasedli odlično 4. mesto, letos pa kljub dobrim napitkom trenerja Boštjana Korena v svoji skupini zasedli nehvaležno 4. mesto.

Po turnirju sva intervjuvali enega naših boljših igralcev in dobrega poznavalca nogometa, Jureta Šimundžo. Preberite, kaj nama je povedal...

1. JURE, ZDRAVO. KAKO KOMENTIRAŠ IZID DANAŠNJE TEKME?

Mislim, da smo igrali dobro, čeprav nismo dali nobenega gola.

2. ALI MENIŠ, DA JE BILA STRATEGIJA, KI VAM JO JE POSTAVIL TRENER, USPEŠNA?

Da bila je dobra, samo nismo bili uigrani.

3. ZAKAJ SI SI IZBRAL ŠTEVILKO 11? JE MORDA LUKA ZAHOVIĆ TVOJ VZORNIK?

Številko 11 sem si izbral, ker mi je všeč, nisem pa si jo izbral zaradi Luke. Izbral sem si jo, saj je moj vzornik Neymar.

4. ALI SI ZADOVOLJEN Z SVOJO IGRO?

Nikoli ne komentiram svoje igre, ker mislim, da je boljše, če mi jo ocenijo drugi.

5. KATERI JE PO TVOJEM MNENJU NAŠ NAJBOLJŠI IGRALEC? ALI BI SI KDO DRUG ZASLUŽIL KAPETANSKO MESTO?

Mislim, da smo se dobro odrezal. Ne, kapetanski trak si je zaslužil naš kapetan, Goran Arić!

6. KAKO KOMENTIRAŠ LETOŠNJO IGRO MARIBORA?

Menim, da Maribor letos piše zgodovino Slovenije. Še posebej odmevata remi s Chelsea in tekma v gostih s Schalke.

Avtorici: Azra in Lana, 9. b

*Mi smo šport, športna
šola, športni duh,
športno srce.*

Z LAHKOTO DO ZLATA

V petek, 12.12.2014 ob 13.00, se je v dvorani OŠ Hoče odvijalo odbojgarsko tekmovanje za osnovne šole. Pod imenom OŠ Hoče se je tega udeležila tudi naša šola. Vse se je začelo z napetim začetkom tekme naše ekipe proti ekipi iz Rač. Naši fantje so se hitro sprostili in z lahkoto zmagali oba seta. Za tem je bil zaslužen počitek, medtem pa sta se spopadli ekipi Rač in Framo. Tekma je bila Napeta, na koncu pa je vendarle zmagala ekipa iz Rač. Sledila je še ena tekma, katera našim dečkom ni povzročala težav in so z lahkoto zmagali 2:0. Potem pa je sledilo še prejem medalj in videti je bilo veliko zadovoljstva na očeh hočkih dečkov, ko so ponosno prejeli zlate medalje.

Kaja Kogal in Manja Pauko, 8. razred

Vir: splet.

VOHLJAČ — snif, snif, sniiiiif

Te zanima, kaj se šepeta po šolskih hodnikih? Bi rad/a izvedel/a, kaj se plete po glavah Flisevcev? Nadaljuj z branjem! Vohljač se namreč zate vtakne v vse spletke, prepire, trič-trače in skrite ljubezni na OŠ Dušana Flisa Hoče.

DEVETMESEČNA LJUBEZEN

Dobro poznan par iz osmega razreda je pred kratkim praznoval pomemben dogodek: devetmesečno obletnico zveze! Zaljubljenca, ki sicer želita ostati anonimna, kar ne moreta verjeti, da sta skupaj že tri četrtine leta. Trdita, da je skrivnost dolge zveze le močna ljubezen. *Vohljač jima čestita, hkrati pa želi še obilo ljubezni v prihodnjih letih.*

NOV TREND

Pri fantih devetega razreda osnovne šole Hoče se je pojavil nov trend - mlajša dekleta! Prav zares, očitno je imeti punco, ki je leto ali dve mlajša, po novem pravi hit! Kar nekaj takšnih zvez je že bilo, na žalost pa niso trajale prav dolgo... se pa šepeta po hodnikih, da je iskrica preskočila med devetošolcem in nekoliko mlajšo damo. Držimo pesti zanju!

NIKDAR NI PREHITRO!

Vsak razred ima na koncu osnovne šole valeta, na kateri je več kot zaželeno imeti soplesalca ali soplesalko. Najbolje si je čim prej priskrbeti svoj par, da ti ga ne prevzame kdo drug. Tega se očitno zavedajo tudi fantje iz osmega razreda, kajti več skoraj polovica si jih je že priskrbelo soplesalko. Valeta je zanje sicer komaj čez slabi dve leti. Sicer pa stari rek pravi: »Kar lahko storiš danes, ne odlagaj na jutri.«

SUPER NOVIČKA: VOHLJALI SMO ZA EVROPSKO POSLANKO TANJO FAJON

Vohljač je vohljal in izvohljal. Pri miru ni pustil niti naše evropske poslanke :)

Najljubša knjiga: *Mali princ.*   **Najljubši predmet:** *slovenščina, jeziki.*

Krožki, ki jih je obiskovala: *pevski zbor, novinarski krožek, taborniki.*

Najraje je imela: *poletne kolonije, obiskovala jih je vsa leta osnovne šole, v srednji šoli je šla tja kot vzgojiteljica.*

Želela si je postati: *novinarka.*

Prva ljubezen: *ime mu je bilo Jure, nekega dne sta odšla domov z roko v roki in oče je bil nekoliko presenečen.*

Tanja Fajon nam je ob koncu pogovora predala sporočilo, ki je bilo vodilo skozi njena najstniška leta, in bi rada, da se tudi današnja mladina tega zaveda :

»Niso pomembni vaš videz, vaše napake in razlike. Poskušajte nove stvari v življenju, bodite radovedni in upajte si in pa predvsem; imejte radi sami sebe.«

Vohljala: Lara Paul, 8.b

DNEVI DEJAVNOSTI

Ali niso tehniški, kulturni, športni in naravoslovni dnevi res nekaj posebnega? Ali nam ne pričarajo dogodivščin izven šole in dajo priložnost, da se vsaj za 5 šolskih ur umaknemo iz učilnic? Preberite, kaj smo ob dnevih dejavnosti počeli doslej.

DEKLETA, KAM PO FANTE?

Če si tudi ti dekle, ki si neizmerno želi fanta, je prava srednja šola zate Srednja šola TŠC Maribor.

Na lastne oči smo se to prepričali tudi učenci devetih razredov v torek, 7.10.2014, ko smo se odpravili na informativni dan, da bi izvedeli kakšne izobraževalne programe nam ponuja ta šola. Seveda smo že ob prihodu opazili veliko fantov, a smo šele na ogledu šole izvedeli, da so na šoli le 4 punce, tako da punce: TO JE ŠOLA ZA VAS. Ponuja pa TŠC ogromno možnosti za nadaljnje poklice, npr. programe strojništva, avtomehanike, mehatronike in tako dalje. Učenci smo se preizkusili v merjenju, tehničnem risanju na računalnikih in marsičem drugem. Pogledali smo pa tudi v učilnice in spremljali pouk, da bi čim boljše izvedeli potek dela. Tako smo preživeli zanimiv dan in se naučili ogromno novih stvari.

Lučka Stopinšek, 9. b

Vir: spletna stran TŠC Maribor.

PRIJETNA ZNANSTVENO-GLEDALIŠKA DOGODIVŠČINA

19. 11. 2014 smo se deveti razredi namesto k pouku odpravili na naravoslovno-kulturni dan v slovensko prestolnico.

Okoli devete ure nas je avtobus pripeljal na postajo v Ljubljani kjer smo se razdelili v dve skupini, po razredih. A razred je sprva obiskal hišo eksperimentov, b-jevci pa smo se podali na pohod po Ljubljani. Ljubljano smo prečkali po Zmajskem mostu, simbolu Ljubljane in si ogledali najznamenitejše stavbe Slovenije, ki jih je zaznamoval Jože Plečnik pa vse do modernih zgradb današnjih arhitektov. Občudovali smo Narodno univerzitetno knjižnico, Robbov vodnjak treh kranjskih rek, enega najznamenitejših spomenikov baročne Ljubljane, pot nas je vodila tudi do *Academie philharmonorum*, univerze ter mestne hranilnice. Po polurnem sprehodu po svoji želji, ki smo ga izkoristili za malico ali nakup po bližnjih trgovinah, smo se odpravili v Hišo eksperimentov Ljubljana.

Milni mehurčki.

Foto: Tinkara Primec, 9. b

Malo drugačna postelja.

FOTO: Sara Žvajker, 9. b

Tukaj so nas toplo sprejeli mladi vodniki, ki so nas vodili po zelo zanimivih znanstvenih točkah. Prejeli smo učne liste, ki smo jih sproti pridno reševali. Ob vsakem eksperimentu je bila tabla z navodili, kako se naloge lotiti, saj so bile nekatere naloge precej zapletene. Najbolj se spominjam gromozanskih milnih mehurčkov, predstavitev slovenskih narečij, pogovora s sošolci na daljavo preko posebnih zvočnikov ter žic, kjer je potoval zvok, vsi pa smo se lahko strinjali, da je bilo zelo razburljivo leči na posteljo iz žebeljev.

Po poučnem eksperimentiranju smo se sprehodili mimo parlamenta do Cankarjevega doma Ljubljana. Udobno smo se namestili v Gallusovi dvorani ter nestrpno pričakali začetek simfonične matinee oz. dopoldanske predstave, imenovane Od opere do muzikala. Kot že sam naslov pove, smo na začetku prisluhnili operam, sledile so operete in muzikali. Orkester Slovenske filharmonije z dirigentom Simonom Dvoršakom, pevsкими solisti (Nuška Drašček Rojko, Tanja Rvljen, Matjaž Stopinšek in Domen Križaj, ki glasbene učiteljice s svojimi nastopi niso razočarali) ter povezovalcem Urošem Smolejem, so nam prikazali čarobne »glasbene poslanstve«. Med drugim tudi Mozartovo Figarovo svatbo, Foersterjevega Gorenjskega slavčka ter skladbo, ob kateri smo učenci najbolj uživali; Kankan, ki nas je veselo pospremila do konca kuturnega udejstvovanja, po katerem smo se počasi vrnili v domače Hoče.

Gallusova dvorana.

V nestrpnem pričakovanju predstave.

Pogled na Ljubljano.

Zapisala: Tinkara Primec, 9. b

FOTO: Žanet Kranjc, 9. b

NARAVOSLOVNI DAN 6. RAZREDOV V GRADU SLOVENSKA BISTRICA

Naš naravoslovni dan 6. razredov se je v začetku oktobra začel ob 8.20. Avtobus nas je odpeljal v Slovensko Bistrico, kjer smo si ogledali prečudovit grad.

Najprej smo šli v viteško dvorano. Ko smo vstopili, smo bili osupli: bila je poslikana po stenah in stropu. Vse je bilo pisano. Na stropu so bili prikazani bogovi, na stenah pa angeli, ki so ponazarjali letne čase. Na eni steni je bil naslikan grb lastnika gradu, ki se je pisal Attems, na nasprotni pa grb njegove žene. Te poslikave oz. freske je naslikal Franz Ignaty Flurer. Podpisal se je nad vhodnimi vrati viteške dvorane, ko je leta 1721 končal s poslikavami. Dvorana je imela štiri vrata, a le zaradi simetrije, saj dve vrati ne vodita nikamor. Ko smo nehali klepetati, nam je prijazen gospod razložil vse o tej dvorani. Nato smo šli na dvorišče z vodnjakom želja, kamor smo lahko vrgli kovance. Naučili smo se, kako nastanejo fosili in tudi sami smo si naredili svoje. Iz gline smo oblikovali posodice, v njih pa smo odtisnili školjke. V posodice smo vlili mavec. Ko se je ta strdil, smo odstranili glino in v mavcu so bili vidni odtisi. Ko smo postali lačni, smo malicali na grajskem dvorišču. Po malici smo nadaljevali z ogledom gradu. V njem je bilo še veliko zanimivih soban, pa tudi dosti kipov in zbirk. Lahko smo videli zbirke pisanih petrolejk, starega pohištva, zanimivih knjig znanega pisatelja Antona Ingoliča ter zbirko lutk, oblečenih v narodne noše iz vsega sveta. Najbolj zanimiva pa je bila Paitlerjeva zbirka fosilov in mineralov, v kateri je bilo razstavljenih 1600 primerkov. Seveda smo vsi najprej stekli k mineralom in občudovali majhen košček diamanta. Vendar sta bila večini všeč Ahat in Opal. Dobili smo tudi učne liste. Na koncu smo si odpočili na klopcah v drevoredu blizu gradu. To je bil eden najdaljših drevoredov v Sloveniji.

Dan je minil zelo hitro in kmalu smo bili spet v šoli, kjer smo se še vedno pogovarjali o poučnem izletu. Ta dan je bil zelo zanimiv, kot spominek pa nam je ostal ročno narejen "fosil."

Daša Bejat Krajnc 6. b

FOTO: Annina Planinšek, 6. b

PRAZNIČNA POPESTRITEV

Končno je napočil ta čas, ko nam iz domov zadišijo medenjaki in smrečje iz adventnega venčka ter občutimo otroško radost ob odštevanju dni do božiča oz. praznikov.

Da bi opozorili na takšno vzdušje, smo tudi na naši šoli 9.12.2014 pripravili kulturni ustvarjalni dan. Učenci predmetne stopnje smo se po dogovorjenem načrtu razdelili v skupine. Nekateri so ustvarjali papirnate okraske, sedmi razredi so odkrivali, kako dekorirati s slanimi izdelki, pri učilnici tehnike so tehnično znanje dopolnili z izdelavo svečnikov, spet drugi so pokazali spretnosti s čudovitimi modernimi zapestnicami iz gumic, prikupnimi angelčki ter svečniki iz čebeljega voska. Tisti, ki pa nas je zanimala kemija v vsakdanjem svetu, smo izdelali pisane dišeče solne kopeli za razvajanje ob prazničnih večerih...

Te skrbno in s trudom narejene izdelke smo prodajali na našem bazarju v kulturnem domu v Hočah v sredo, 17. decembra 2014.

Po malici in pospravljanju delavskega nereda so nas avtobusi popeljali v gledališče SNG Maribor. V Veliki dvorani smo si ogledali opero Giacoma Puccinija, GIANNI SCHICCI. Glasbena komedija nam na izviren ter duhovit način prikaže človeško pohlepnost oz. borbo za bogastvo, kadar nek bogati sorodnik (Buoso Donati) premine. Govorim seveda o oporoki in na kakšen način se dediči odzovejo nanjo, ko ugotovijo, da njihov stric, bratranec ali karkoli jim je bil, svojega premoženja ni prepustil nobenemu od njih, temveč bližnjemu samostanu. Tudi mrtvi lahko zagodejo živim... Seveda potomci, ki so se mu prej še prilizovali, želijo oporoko takoj spremeniti. V pomoč pokličejo pretkanega Shiccija, ki notarja s preobleko naplahta, da je še živ Buoso in tako najprej nekatere nepomembne stvari zapusti tem sorodnikom, najdražje zapuščine pa pripiše kar nase. Kljub začetni ogorčenosti Donatijev najdejo kompromis, da se Giannijeva hči poroči z Buosovim potomcem. Tako premoženje po Schiccijevi zaslugi ostane v »razširjeni družini«.

Dober konec, vse dobro. In lahko smo srečni zakorakali v novo leto 2015.

Tinkara Primec, 9. b

Foto: Stanislava Letonja

Naravoslovni dan Hiša eksperimentov

19. 11. 2014 smo se sedmi razredi z avtobusom odpravili v Maribor. Nihče nam ni povedal, kam gremo. V pričakovanju smo sedli na avtobus in se odpeljali izpred šole.

Ko je voznik avtobusa ustavil, smo vsi pogledali, kje smo. Ustavili smo se namreč na eni izmed postaj. Ko smo izstopili iz avtobusa, smo videli nad enimi vrati napis Hiša eksperimentov. Večina nas je ugotovilo kam gremo. Najprej smo vstopili v en manjši prostor in poskušali, kako narediti baterijo iz limone in krompirja. Oboje smo prerezali na pol, vanje pa v vsako dali dva železna pravokotnika. Malo lučko smo prislonili na vsak pravokotnik in ta je zasvetila. To je bilo za vse zelo zanimivo. Po nekaj poskusih prižiganja in ugašanja lučk smo se preselili v drugo sobo, kjer smo opazovali, kako se lahko določene slike poigrava z našim vidom. Po desetminutnem poskušanju gledanja in igranja s temi slikami smo si lahko ogledali tudi druge eksperimente. Večini je bila zelo všeč naprava, ki tako zelo poveča statiko, da se ti lasje dvignejo. Zabavali smo se pa tudi s trikotno zelo malo sobico, ki je obdana z ogledali, saj svojo podobo v ogledalih vidiš nešteto krat. Veliko nas je tudi delalo elektriko na kolesu. Mislim, da moramo vsi priznati, da je bilo kar težko. Jaz in še nekaj mojih sošolk pa smo tudi ležale na postelji iz žeblicev.

Po dnevu, polnem poskusov in odkritij, smo vsi odšli domov veseli in nasmejani, z novimi idejami za nove poskuse.

FOTO: Anej Tominc Voh.

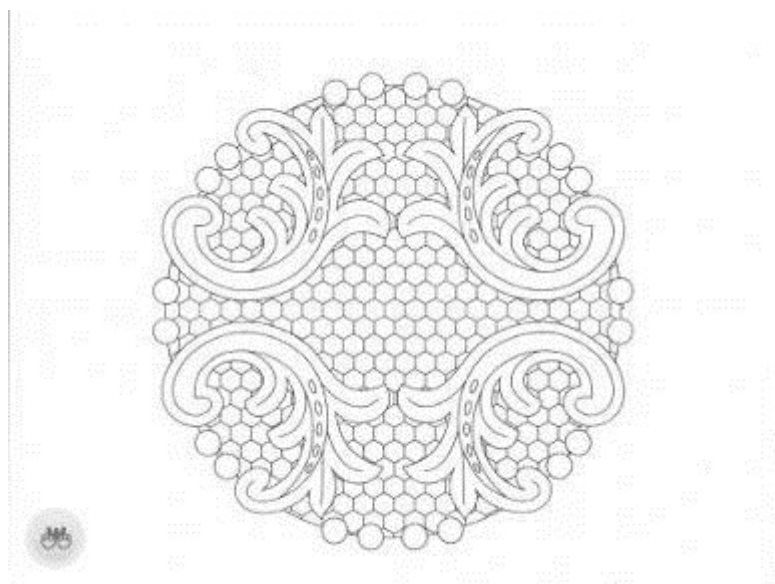
TEHNIŠKI DAN NA SREDNJI LESARSKI ŠOLI

V sredo, 19. 11. 2014, smo imeli tehniški dan. Šesti razredi smo se z učiteljico Loredano Cristeo in z učiteljico Erno Rus odpravili na Srednjo lesarsko šolo v Maribor. V avli šole, pri vhodu, so bile razstavljene razne lesene umetnine, kot na primer velikanski šah in mize, na stenah pa so visele rezbarije.

Najprej smo šli v sobo za predavanja, ki so ji rekli tudi amfiteater. Učiteljica, ki nas je sprejela, nam je razložila vse o srednji lesarski šoli. Predstavila nam je najzanimivejše izdelke, ki so jih naredili dijaki., Najbolj me je pritegnila violina, ki jo je izdelal dijak 4. letnika. Nato nas je peljala v delavnico, kjer smo iz lesa naredili modele kozolcev. Nadaljevali smo z ogledom šole in vseh delavnic.

Po tem smo se sprehodili po gozdni učni poti, kjer smo lahko videli vrste in lastnosti posameznih dreves. V šolo smo se vrnili ob kosilu, modele kozolcev pa je vsak uporabil po svoje.

Daša Bejat Krajnc, 6. b

VIR: splet.

FOTO: Klea Marko.

VESOLJE SO PRIPELJALI KAR DO NAS

19. novembra je v šoli potekal naravoslovni dan za 8. razrede. Zabavali smo se z različnimi poskusi, z izdelavami in s planetarijem.

Na začetku smo se razdelili v skupine ter dobili učni list, na katerem smo ponovili znanje o galaksiji. Nato je sledil nenavaden, a hkrati zanimiv poskus, kjer smo ugotovili, da velikost kometa ocenimo glede na velikost njegovega odtisa na Zemlji. Učiteljica je bila presenečena nad našim znanjem o astronomiji. Po uri poizkusov smo odšli v sosednjo učilnico, kjer smo si ogledali zanimiv in poučen film o nastanku vesolja. Sproti smo odgovarjali na vprašanja, ki so bila na listu.

Film je trajal eno šolsko uro in od njega smo si zelo dosti zapomnili. Po končani malici smo se odpravili v planetarijum, kamor smo odšli kar po štirih, saj je vhod zelo majhen. Po napornih dveh urah je bilo prav lepo, da smo lahko ležali. Vendar planetarijum ni bil zabaven za vse, saj smo se stiskali kot nekakšne sardine. Od te ure smo odnesli največ. Bilo je mega!! Zdelo se nam je, kakor bi ležali na trati pod jasnim nebom polnih zvezd.

Po enournem letenju skozi vesolje je sledilo izdelovanje raket. Dve plastenki smo zlepili skupaj in v novonastalo posodo nalili vodo. Svoj izdelek smo odnesli s seboj na parkirišče za šolo. Vsaka skupina je raketo iztrelila s posebno tlačilko. Menim, da smo se najboljše odrezali učenci 8. A, vendar je bila prav vsaka skupina dobra po svoje. Fantastičen zaključek pa smo izvedli z opazovanjem sonca.

Zapisala in foto: Katarina Golob, 8. a

OBISK ŽIVALSKEGA VRTA LJUBLJANA

V torek, 7. 10. 2014, smo učenci 7. razredov obiskali Ljubljanski živalski vrt. Bilo je zelo »fajn«. Mene pa je zanimalo, kakšno mnenje o živalskem vrtu Ljubljana imajo še drugi učenci. Zato sem pripravila kratek intervju z eno od učenk.

Kako to, da ste obiskali Ljubljanski živalski vrt?

Ker smo imeli naravoslovni dan.

Kako dolgo ste se vozili?

Vozili smo se 2 uri in pol.

Kaj ste počeli na avtobusu med vožnjo?

Na avtobusu smo poslušali glasbo, brali knjige in se predvsem veliko smejali.

Katere učiteljice so vas spremljale?

Spremljale so nas učiteljice Vlasta Bobovnik, Sandra Potrč, Darinka Vičič in Maja Debeljak.

Katere živali ste videli?

Videli smo geparda, medveda, slonico Gingo, kapibaro, tigra, surikate, žirafe, lipicanca različne vrste ptic, različne pajke, morske leve, ter opice.

Katera žival je najbolj pritegnila tvojo pozornost in zakaj?

Mojo pozornost je najbolj pritegnila slonica Ginga. Znala je vse mogoče stvari, od prenašanja hlodov, do nošenja človeka. Po vrhu pa je znala še pozirati.

Katera žival se ti je zdela najbolj strašna in zakaj?

Najbolj strašna žival je po mojem mnenju ptičji pajek. Ker je bil tako kosmat in velik. Ko mi je lezel po roki, sem imela čuden občutek. Poleg tega pa je imel še strupnike.

Ali ste katero žival lahko tudi držali v rokah ali pobožali? Če katero?

V rokah smo lahko držali Tundreka. To je vrsta ježa, ki ga najdemo na Madagaskarju. Prav tako smo držali Ptičjega pajka Rozi in okoli vrata smo nosili kačo.

Ali si jih držala tudi ti? Kakšen je bil občutek?

Jaz sem držala vse tri živali. Občutek je bil prijeten, ampak tudi malo strašljiv.

Ali ste si ogledali kakšno predstavo? Če, katero?

Ogledali smo si predstavo Morskih levov.

Če ti nekdo omeni Ljubljanski živalski vrt, na kaj v tistem trenutku pomisliš?

V tistem trenutku pomislim na živali, ki smo jih videli in na vse tiste lepe trenutke, ki smo jih doživeli v živalskem vrtu Ljubljana.

Kakšno je tvoje mnenje o tem, da so živali v ujetništvu, kajti živalski vrt Ljubljana to je? Ali se ti to zdi prav?

Po mojem mnenju bi bilo boljše, da bi živali bile na prostosti in se prosto gibale. Zato se jaz ne strinjam s tem, da so živali v ujetništvu. Ampak, ker je to živalski vrt in je namenjen opazovanju in učenju o živalih, to ni mogoče. Če so pa že živali zaprte v kletke, bi lahko bile le te večje.

Ali bi ogled Ljubljanskega živalskega vrta ponovila in zakaj?

Seveda bi ga. Saj smo se veliko naučili o živalih, spoznali nove in tudi ugotovili, da se jih ne rabimo bati.

Ali bi ogled Ljubljanskega živalskega vrta priporočala tudi drugim in zakaj?

Priporočam, da si tudi ostali ogledate živalski vrt Ljubljana, saj je zelo poučno in zanimivo, ter spoznaš veliko novih živali. Tudi takšnih, ki pri nas ne živijo.

PRIPRAVILA: Sara Kolmanič, 7. b

ODGOVARJALA: Melani Koprek, 7. b

Foto: učenci 7. b.

ČE VARČUJEM, LAHKO POTUJEM

“Če varčujem, lahko potujem”, je dan danes kar pogost rek, zato se ga držimo tudi na Osnovni šoli Dušana Flisa. Čez leto imamo organiziranih kar nekaj nadstandardnih izletov. Za šeste razrede je vsako leto organiziran Predbožični Gradec, kjer si ogledajo čar Gradca v božični luči. Za sedme razrede je organiziran ogled čokoladnice Zotter in grada Riegersburg. Za osme razrede izlet na Dunaj, kjer si pogledamo živalski vrt, se peljemo z podzemno železnico in obiščemo enega izmed tamkajšnjih muzejev. Prav tako smo se v lanskem letu odpravili v Benetke, letos pa bomo krenili tudi v London.

Se pa tako kot tudi drugod mnogo naših učencev in njihovih družin srečuje z današnjo krizo, ki marsikateremu otroku prepričuje potovanje in obisk zanimivih bližnjih krajev. Zato smo se na naši šoli odločili, da bomo učenci tudi sami s svojimi prihranki, ki jih kdaj dobimo kot žepnino, darilce ali ob kakšni drugi priložnosti in jih pridno shranjujemo v hranilnike, pomagali pri izpeljavi in udeležbi na ekskurzijah. Letos sta nam k uresničitvi naše ideje na pomoč priskočili tudi dve slovenski banki: Hypo Alpe Adria Bank Maribor in A-Banka Maribor, ki sta nam velikodušno poklonili svoje hranilnike, v katere zdaj zbiramo svoje mini prihranke. Seveda pa bomo učenci 9. razredov ob zaključku osnovnošolskega šolanja poskrbeli tudi za to, da se tradicija nadaljuje, tako da bomo vsak leto skrbno predali hranilnike novim 6. razredom, da bodo tudi oni lahko uživali na ekskurzijah.

Lučka Stopinšek, 9. b

OBISK BOŽIČNO OKRAŠENEGA GRADCA

V torek, 2.12.2014, smo odšli na ekskurzijo v Gradec. Ekskurzije so se udeležili učenci šestih razredov, ki fakultativno obiskujejo pouk nemškega jezika, pridružili pa smo se jim tudi učenci izbirnega predmeta Turistična vzgoja, ki smo za en dan postali vodniki. Pot smo začeli z odhodom izpred šole in nadaljevali vožnjo skozi Šentilj do Gradca. Nekje na sredini poti smo učenci Turistične vzgoje začeli govoriti opise o različnih delih Avstrije, Gradca, zgodovini in znamenitostih, ki smo si jih kasneje ogledali. Nato smo končno prispeli v Gradec, kjer smo se izkrcali iz avtobusa in se postavili v vrsto ter se odpravili proti naši prvi znamenitosti - grajskemu griču, na katerem stoji znamenit zvonik, ki je nekakšen mestni znak. Nanj smo se popeljali z žičnico.

Na griču smo tudi pomalicali, turistični vodiči pa smo šestošolce poklicali v svoje skupine, v katere jih je že prej razporedila

učiteljica Maja Debeljak. Tako se je naše prvo vodenje začelo. Pot smo nadaljevali peš po stopnicah, ki se z vrha Grajskega griča spuščajo skoraj v mestno središče. Ko smo prehodili številne stopnice smo se odpravili proti glavnemu trgu in si med potjo ogledali tudi dve zanimivi zgradbi, otok na

Muri in orjaško stavbo »Kunstahaus«, ki iz gleda kot dihalni organ. Na trgu smo počakali na božični vlakec, ki nas je popeljal po mestu, da smo si lahko ogledali božično dekoracijo in okrasitev mesta. Po vožnji smo imeli nekaj časa za majhne božične nakupe na

sejmu ali pa se samo pogreli ob toplem čaju in vaflih. Medtem smo si lahko ogledovali velik adventni koledar, ki ga projicirajo na pročelje mestne hiše in v adventnem času odštevava dneve do božiča.

Na sredini glavnega trga smo občudovali mogočno smrekico, ki je zažarela z mnogimi lučkami. Naša naslednja točka pa je bila naslednja znamenitost. Ledene jaslice, ki jih vsako leto pričara umetnik J. Hödl s pomočniki. Jaslice vsako leto, že od leta 1981, pričara iz skoraj 50 ton ledu.

Seveda pa smo posneli tudi skupinsko fotografijo za spomin.

Avtorica besedila: Lučka Stopinšek, 9. b
Avtorici slik: Žanet Krajnc in Lučka Stopinšek, 9. b

PREDBOŽIČNI GRADEC

Učenci 6. razredov in učenci turistične vzgoje smo se 2. decembra odpravili na ekskurzijo v predbožični Gradec. Naše mini popotovanje sta organizirali učiteljica nemščine Maja Debeljak in učiteljica turistične vzgoje Jelka Zamuda. Zraven so bili seveda tudi učitelji, ki so si vzeli čas za nas in si z nami ogledali predbožični Gradec. Naši spremljevalci so bili naslednji učitelji: Zoran Raičević, Aleksandra Kambič, Boštjan Koren in Maja Paulič .

Izpred šole smo se odpeljali z nadstropnim avtobusom. Ko smo prispeli v Gradec, smo se najprej odpeljali na vrh Grajskega griča z zobato železnico. Na vrhu smo se okrepčali, se razdelili v skupine, ki so jih vodili učenci 8. in 9. razredov. Sledil je ogled.

Najprej smo se sprehodili do razgledne točke, kjer smo si ogledali Gradec, njegove zanimive zgradbe s »ptičje perspektive« in Urni stolp, nato smo se po številnih stopnicah spustili v središče mesta. Po hoji skozi mesto smo si zaslužili mini oddih. Naše nogice so počivale na božičnem vlakcu, ki nas je popeljal skozi vse pomembne točke božičnega sejma.

Po vožnji z vlakcem smo se sprehodili po glavnem delu božičnega sejma pred mestno hišo, kjer smo si lahko kupili slastne vafle, ocvrt krompirček in številne druge dobrote. Premražena telesa smo si lahko pogreli z obiskom H&M in trgovine Accessorize, ki je bila zanimiva predvsem za dekleta. Stojnice božičnega sejma so bile prava paša za oči. Sledil je ogled znamenitih ledenih jaslic in igre zvonov, kjer se 3-krat na dan prikažeta figuri plesalcev, ki ob zvokih zvončkov zaplešeta svoj ples. Igra zvonov poteka vsak dan ob 11.00, 15.00 in 18.00 uri.

Ob zaključku našega mestnega ogleda smo obiskali še trgovino za 1€, kjer smo zase in za svoje domače nakupili še zadnja božična darilca.

In že smo bili spet na avtobusu, kjer smo obujali spomine na dan poln lepih vtisov. Pred šolo so nas nato pričakali starši.

Samuel Sattler in Gal Fanedl, 6.b

ITERARNO-USTVARJALNI KOTIČEK

Božični čas je v nas prebudil čarobnost.

Mehkoba čustev je nizala verze topline.

BOŽIČNA RADOST

**Božič je moč ljubezni,
ki povezuje družinske dni.
Drevo okrasujemo vsi,
božička čakamo do polnoči.**

**Ko zvončki zazvonijo,
otroci prihitijo.
Darovi povsod ležijo,
zato se veselijo.**

**Mame pečejo praznično pecivo,
mladina se igra živo.
Ko na toplem rajamo,
snežna dežela nastaja.**

Nika Biškup 9.a

POMEN BOŽIČA

**Božič ... praznik, katerega se otroci veselijo,
a od staršev pravega pomena božiča ne dobijo.
Mislijo, da Božič darila so,
katerega zagotovo z nasmehom do ušes odpirajo.**

**Ljudje ne razumejo pomena božiča,
ki je druženje z družino brez kakršnega koli kiča.
Božič je praznik, ki družino poveže, je ne razdere, je ne razveže.
Tudi tisti, ki skregani so med seboj,
božič je nova priložnost, da zgladijo ta spor.**

**Predstavljajte si božič brez daril, brez smrekice, brez lučk,
takrat bi dojeli, da družina je vse kar še ostane,
to je pravo darilo, ki ceniti ga moraš,
ker dobro se vzame, slabo ostane.
Pravi zaklad je smeh z družino in občutek,
da nisi sam, da imaš tisto pravo milino.
Zato božič ni samo praznik, je praznik družin
in novo upanje za ponoven mir.**

Nuša Slukan 9.b

BOŽIČ

Sneg nam je že pobelil dvorišče,
vsi hitijo v nakupovalno središče.

Gneča se ne bo razkadila,
ker vsi kupujejo darila.

Božič namreč že trka na dura,
v pečici pa se peče kura.

Okraski na smreki se bleščijo,
vsi prepevajo božično melodijo.

Jemo klobase, kruh in sir,
saj na svetu je zavladal mir.

Ker imamo klobase, še stric se oglasi,
zaradi potice pa teta je v vasi.

Babica pripravi veliko gostijo,
dedek pa poje vso svinjino.

Ko končamo z obilno gostijo,
ko prav vsi že trdno spijo,

skozi dimnik spusti se možiček,
to ni nihče drug kot okrogel Božiček.

Pod smrečico bo darila pustil in
s tem otroke razvedril.

Na božično jutro se zbudijo
in se darov razveselijo.

Skupaj posnamemo družinsko fotografijo,
božič pa reče nam adijo.

Lara Paul in Pia Pravdič 8.b

Ana Roškar, 6. a

NOVO LETO

Novo leto je
svetlo, veselo,
vsi se smejiyo,
petarde se bleščijo.
Hitro po praznovanju
žalostno, pusto,
s prazno denarnico,
to pa več ni tako smešno!

Daša B.K. 6.b

Novo leto je čas, ko se prevesi eno leto v drugo. Takrat se spominjamo veselih trenutkov in tudi žalostnih, ki so se zgodili zadnjih 12 mesecev. Ko ura odbije polnoč, si čestitamo in izpovemo novoletne želje in obljube. Lahko so realne ali tudi ne, jaz vam želim vsem vse najboljše v prihajajočem letu.

Žiga Pečar , 9.a

ZIMSKA

Snežinke padajo,
otroci ajajo
in prazniki prihajajo,
Meseci šole odhajajo.

Šola teče ,
Ura nič ne reče,
ljudi pa meče.

Anej Tomažin Voh, 6.b

Tinkara Primec, 9.b

In poustvarjali smo po vzoru Srečka Kosovela...

DRŽAVNA KRIZA

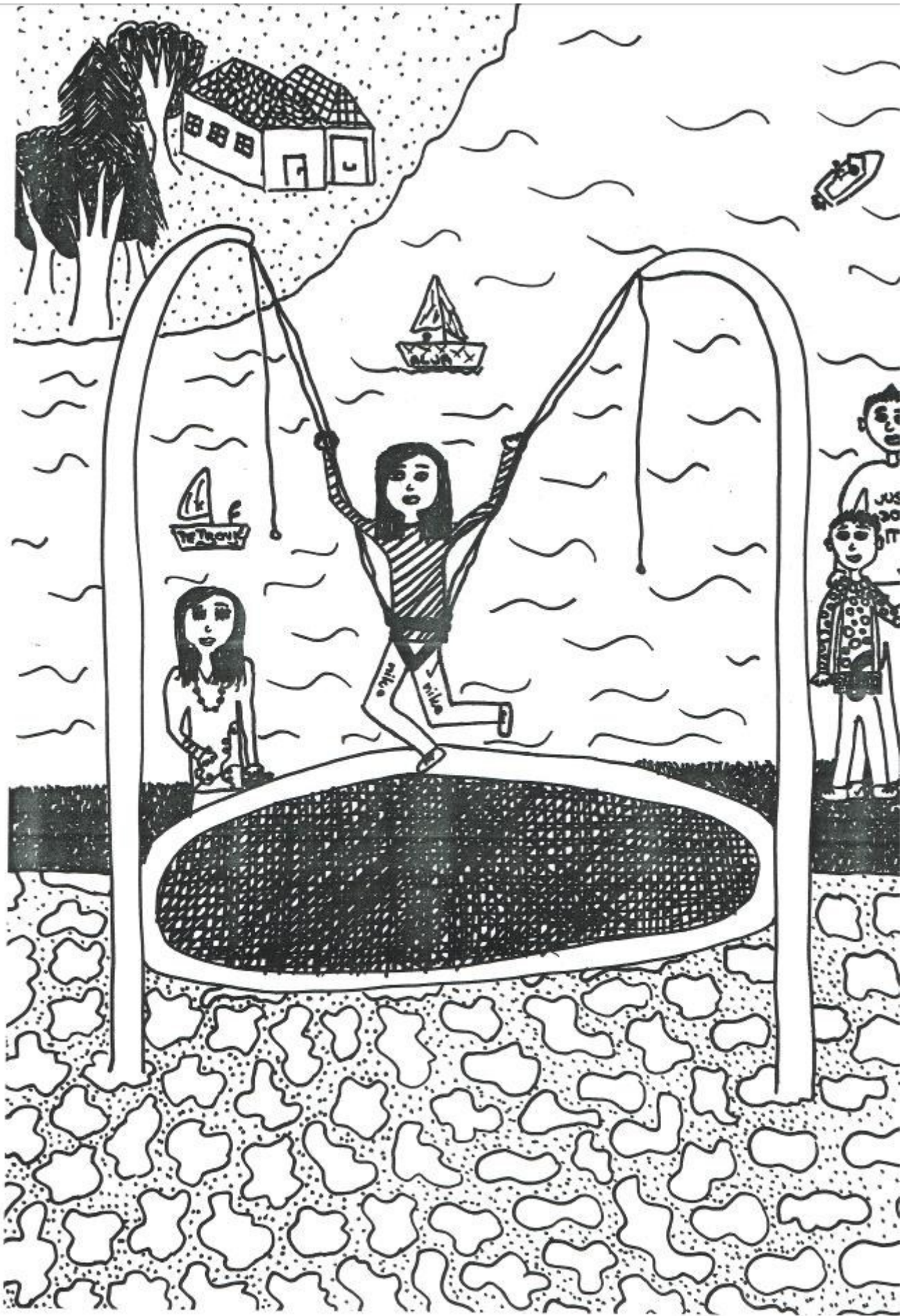
V tej državi bije kriza,
vojno z nami,
veliko let že propadamo,
s politiki se spopadamo.

Krizi konca ni in ni,
državi se vrti,
velike vsote denarja padajo,
politiki se smejejo.

Ubogi prebivalci smo,
službe iščemo,
na borzi številke se večajo,
mladi doma jočejo.

Čez mejo hitimo,
ker tam službe dobimo,
težko delamo,
da lahko preživimo.

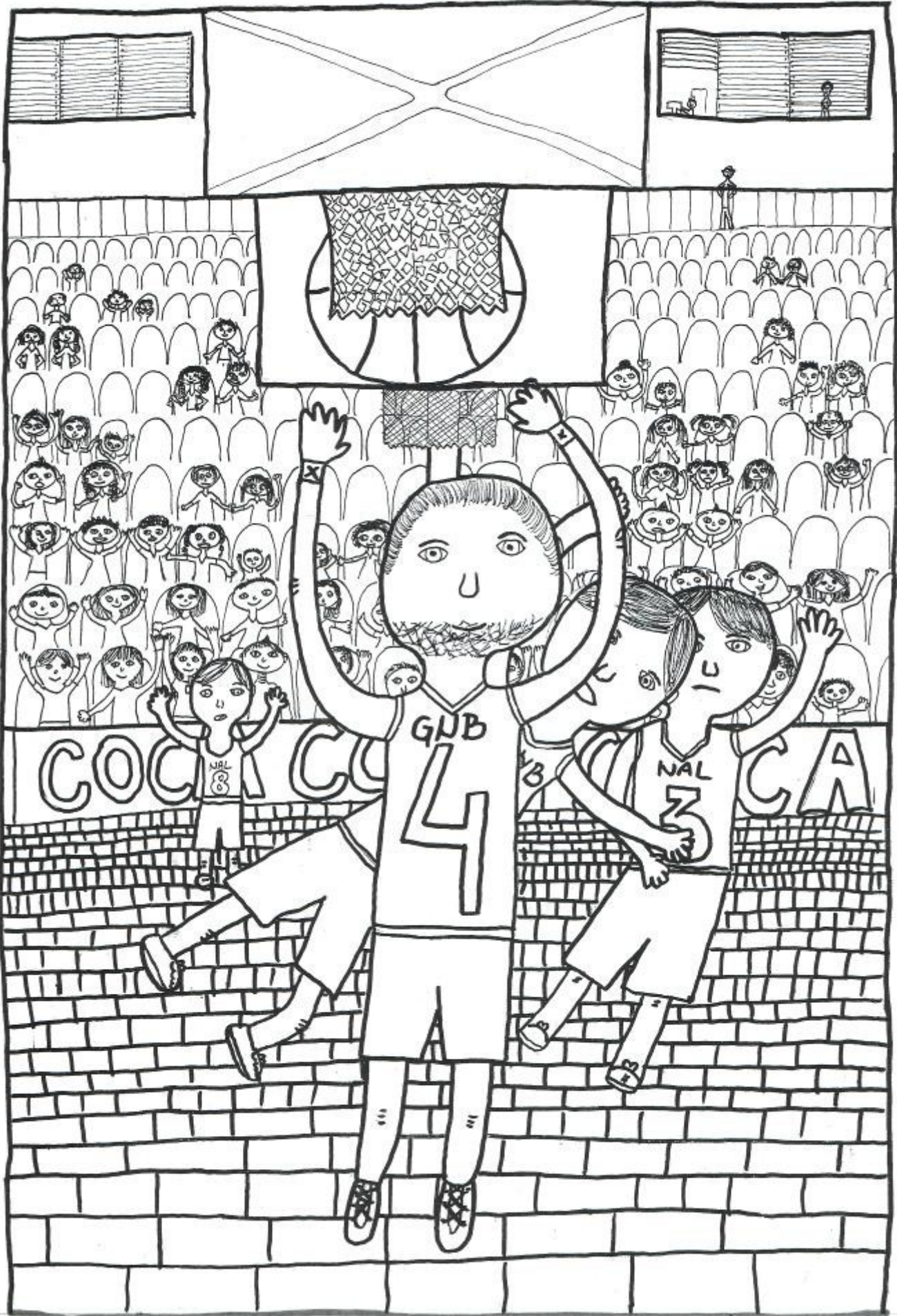
Tjaša Božič, 9. a

Alja Petrovič, 7. b

Brina Bračko, 9. b

Brina Fras, 8. b

Daša Bejat Krajnc, 6. b

Elle
Kukovec,
8. c

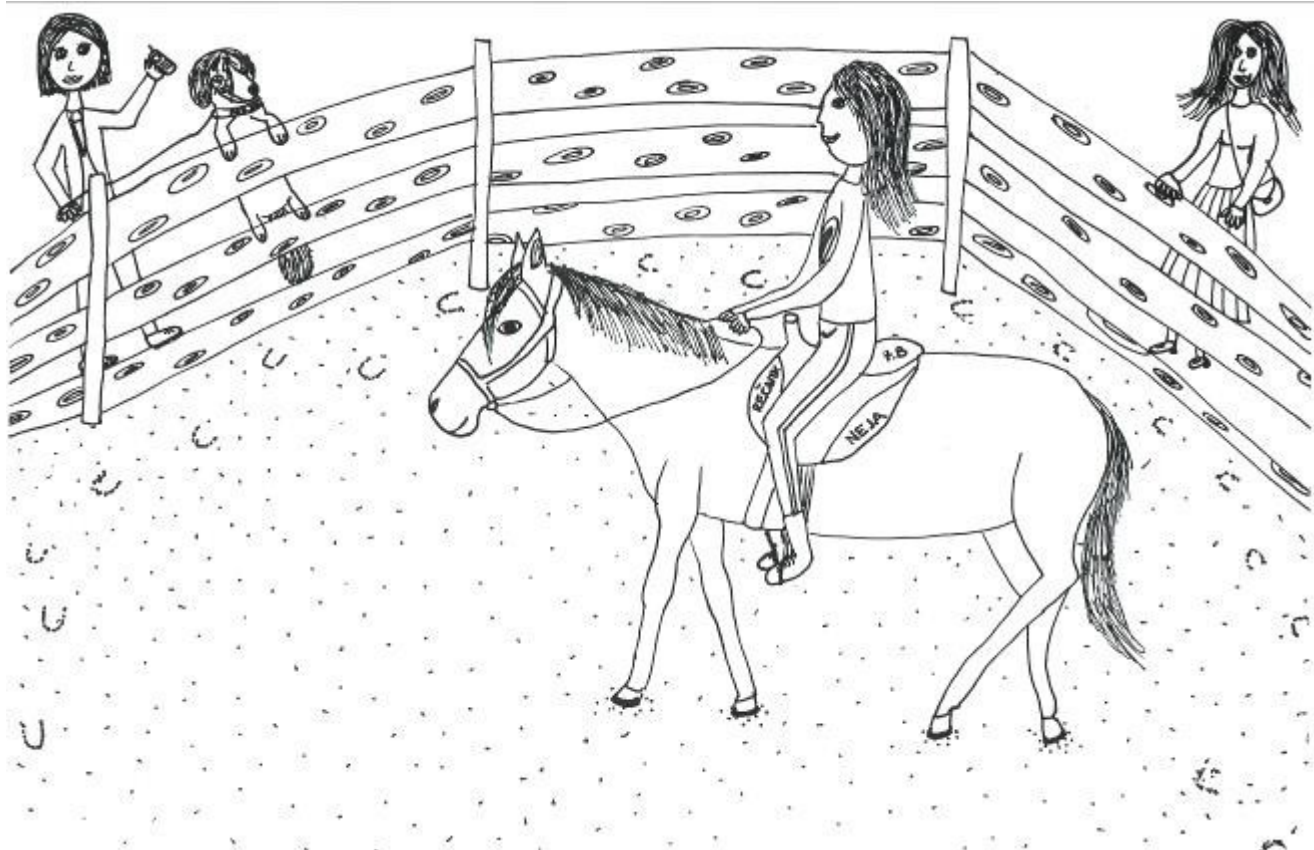

Lana Levar, 7. a

Laren, 7. b

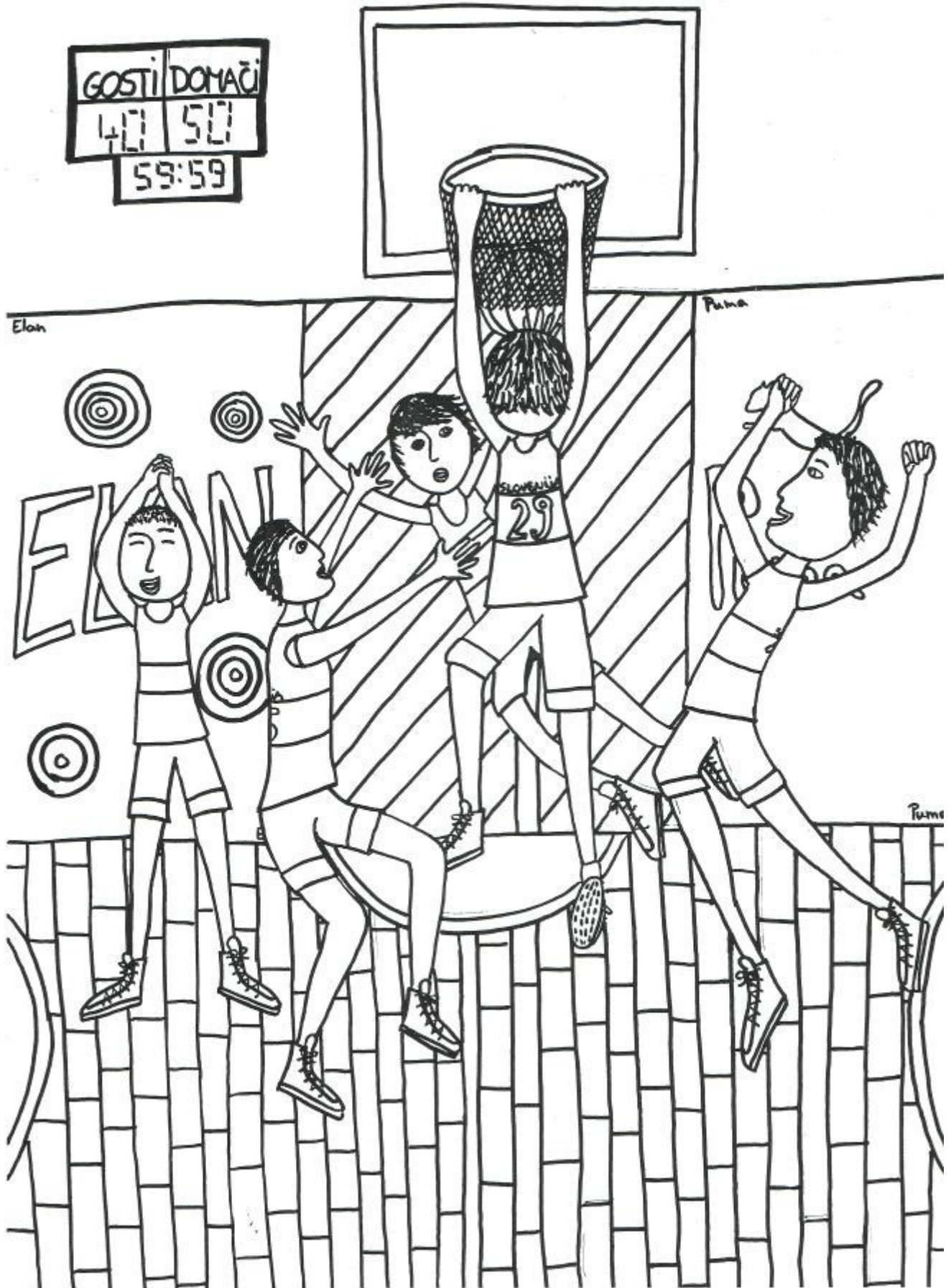
Neja Rečnik, 7. razred

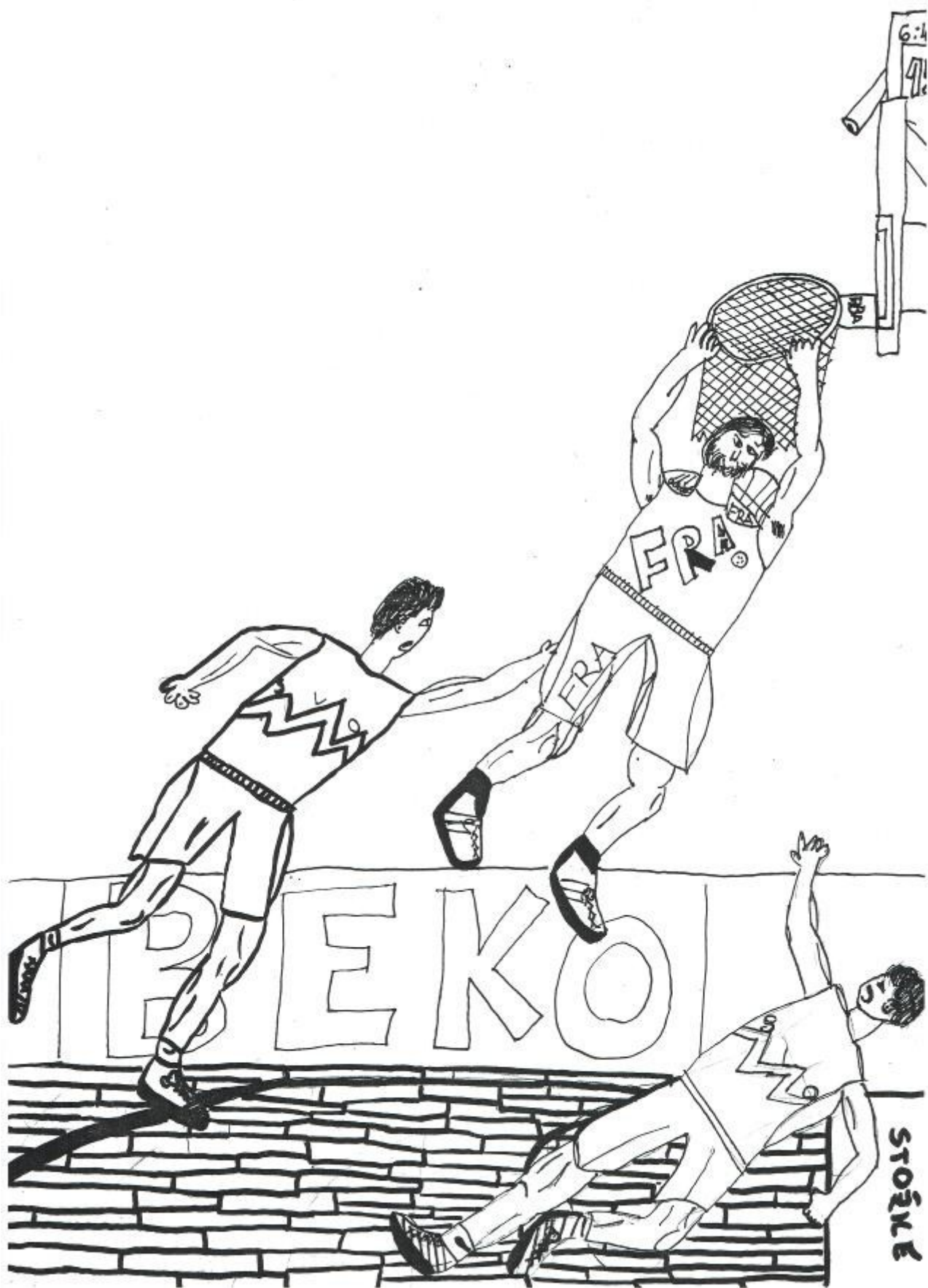
Nina Dobaj, 8. razred

Nina Jug, 8. a

Tadeja Adam, 8. razred

Tim Lešnik, 8. a

CICIČUDO in CICIČUDO REKA

Najmlajši in malo mlajši soustvarjajo Sedmo čudo. Njihov svet je poln domišljije. Ali kot je napisal Boris A. Novak:

Domišljija

domišljija kuka čez obzorje
in streho neba

domišljija si domisli
da je neskončnost konec sveta

domišljija je povsod
doma

1. b SE PREDSTAVI

Vse v življenju je enkrat prvič. Tako so se 1. septembra 2014 prvič odprla šolska vrata tudi za nas, otroke 1.b razreda.

Prva učiteljica.

Prva šolska malica.

Mmmmm, kako tekne!

Prvi športni dan.

Prvi naravoslovni dan.

Prvi tehniški dan – okrasili smo okna.

**ZELO RADI IMAMO POUK LIKOVNE
UMETNOSTI**

To so prvošolci s planeta MEGA.

Čudovite gobe.

Tiskanje buč s prstki.

Kačje gnezdo.

DRAMATIZACIJA - MOJCA POKRAJČULJA

NAŠ ADVENTNI KOLEDAR.

POSTAVILI SMO SMREČICO.

PESMI TAKŠNE IN DRUGAČNE

KRUH

Kako pravijo?
Poljubi košček kruha,
če ti pade na tla,
v njem je veliko upanja.

V starih časih,
so babice delale kruh,
razdelil se je kot potepuh.

Recept se je delil
od uha do uha,
ni ga bilo težko narediti,
samo eno žlico olja
in pol kozarca vode,
so morali zlit.

Da ne bo vse tako tekoče,
dodajo 75 dag moke
in 25g svežega kvasa,
če se ti da pa daj
2 žlici sladkorja in 3 žlice soli,
da se vse popestri.

Ajna Gutič, 5.b

Žaba razgrajčica spet na cesti

Kvaaak! Kvaaak! Kvaaak!
Žaba po cesti fura
in zraven žura.
Žabi je ime Elizabeta
in cesto pometa.
Semaforček jo ustavi,
in potem jo z metlo
po glavi udari.

Glava jo boli,
zato jamra kakor ti.
Žaba je vesela,
ker je vse zobe imela.
In sedaj je konec,
ker je žaba padla
v zeleni lonec.
Kvak! Kvak!

Eren, Jan, Timotej, Lucija, Nika, 5.a

Ustrahavanka

Pod posteljo vidiš oči,
ki rdeče so kot kri.
Skozi okno duh trka ti,
pogledaš proti stari grobnici,
ko iz nje nekdo roko pomoli.
Strašno grdi, brezglavi pes,
mačko brez nog lovi.

Potem slišiš krik svoje babice,
ko grizejo jo zombi kravice.
Ven pohitim, ko nevedoč
vampirja prebudim.
V mokrih hlačah že bežim,
ko na strehi tarantele vidim,
v strahu se iz sanj prebudim.

Enej, Tjan, Lana, Lucija, 5.a

Utrinek dneva - VOŽNJA Z AVTOMOBILI

Bil je krasen dan,
ko k nam prišel je JUMICAR.
Vozili z avtki smo se,
tam napake svoje spoznali vse.
Dobili smo vozniško dovoljenje
za mini avtke vsi.

Naslednje leto to zabava bo,
za vse mlajše prijatelje.
Pri razredni uri naučili smo se,
kaj dogaja se v prometu vse.
A, tako kot dan minil je,
tudi ta pesem konča se.

Špela Pehant, 5.a

P *ravljice so seme otroške domišljije.....*

Pravljica o mali morski deklici

Nekoč pred davnimi časi je živela morska deklica Alinka. Nekega dne je šla na skalo. Videla je ladjo. Plula je proti čerem. In naenkrat se je zaletela. Na ladji je bil princ. Ko je padel v vodo, ga je morska deklica rešila in ga odvela na kopno. Druga človeška deklica je trdila, da ga je ona rešila in princ se je zaljubil v to človeško deklico. Morska deklica Alinka si je želela, da bi imela noge, zato je šla k morski čarovnici. Morska čarovnica ji je podarila noge, ampak ji je ukazala, da se mora princ zaljubiti v njo, sicer se bo spremenila v peno. Morska deklica je prišla do princa in mu povedala, da ga je ona rešila in princ se je zaljubil. In srečno sta živela do konca dni.

Domen Novak, 3.b

Pravljica o morski deklici

Pred davnimi časi je sredi oceana živela mala morska deklica. Ime ji je bilo Arijela. Bila je zelo lepa. Imela je prijatelja morskega lista. Malo morskoro deklico je sovražila čarovnica. Ta čarovnica je hotela uničiti Arijelo. Nekega dne so Arijelo obiskovali palčki. Bilo jih je devet. Bila jih je zelo vesela. Zelo so se zabavali, a palčki so morali oditi. Čarovnica je bila besna, ker je bila Arijela vesela. Nekega dne je čarovnica napadla ocean. Vsi so se pripravili na ta boj. Skušali so jo ustreliti. Ni jim uspelo. Nato ji je Arijela vzela orožje. Takrat je čarovnica postala nemočna. Čarovnica je bila premagana in ocean je bil rešen. Arijela in prijatelji so živeli srečno do konca svojih dni.

Tia Tinkara Železnik, 3.b

Mala morska deklica

Nekoč pred davnimi časi je v morju živela mala morska deklica. Danes je bila še posebej zelo vesela, ker je imela rojstni dan in bo prvič odšla na površino. Na ladji je videla čednega princa. V njega se je zaljubila. Hotela je postati človek. Odšla je k morski čarovnici, da bi ji dala napoj, da bi postala človek. Čarovnica ji je dala napoj. Odšla je na površje in popila napoj. Valovi so jo odnesli na obalo. Postala je človek. Princ jo je odnesel v posteljo, ki je bila v sobi. Ko se je zbudila, je prišel princ in jo vprašal kako ji je ime. Rekla je, da je Zvezdica. Začudil se je kako lepo ime ima. Povedal je, da ga nameravajo poročiti s princeso, vendar si on tega ne želi. Skupaj sta se odločila, da bosta pobegnila in se naskrivaj poročila. Bila sta srečna do konca svojih dni.

Vanessa Štandeker, 3.b

Vir: splet.

KNJIŽNIČNA SOVA ANA

Sove so zelo pametne ptice, najpametnejše ptice v gozdu. Nekega jutra je v knjižnico priletela sova. Brala sem časopis, ko sem zaslišala nekakšen čuden glas. Bilo je skovikanje sove. Pogledala sem. Videla sem sovo. Dala sem ji ime Ana. Obiskovalcev se ni bala, znala je brati, računati in pisati. Pomagala je ljudem, ko so potrebovali pomoč. Nekoč niso imeli dovolj denarja, da bi ji kupili hrano. Odletela je skozi okno. Mislili smo, da je ne bo več nazaj, toda vrnila se je s polnim trebuščkom in zadovoljna. Ja, res je bila pametna. Včasih nas je nasmejela, ko je skakala s police na polico in preurejala knjige. Bila je vesela, ko smo ji pustili, da je bila prosta. Lahko je šla kamorkoli po knjižnici. Vsi so jo imeli zelo radi. Nikogar ni kljunila in razumela je vse, kar si ji rekel. Rekel si ji naj prinese knjigo, da jo preberemo in že je bila tu. Največkrat je prinesla Živalske novice peti del od Primoža Suhodolčana. Radi so jo poslušali, včasih pa je zgodbo napisala sama. Nekoč je Ana napisala, da gre v gozd iskat hrano. Šla je po hrano in prišla nazaj. Nekega dne pa je sova Ana napisala zgodbo z naslovom Sova Ana. Podtaknila jo je med črko S. Vsi smo se smejali, ko smo med pospravljanjem našli zgodbo.

Marsela Supe Vide, 3.a

NAŠE TERMOVKE

Tisti dan, ko smo v šoli izdelovali termovke, je nekaj učencev prvič držalo v roki alfa nož. Ko smo delali poizkuse s termovkami, smo ugotovili, da zelo dobro zadržujejo toploto – mogoče celo tako dobro kot kupljene v trgovini. Bili smo navdušeni nad svojim delom in izdelkom.

Žiga Petrovič, 5.a

V 1.A UČENCI MODRUJEJO O RAZLIČNIH REČEH

Le kaj bi radi počeli učenci, ko bodo postali VELIKI? Vas zanima? Preberite!

KO BOM VELIK/A ...

- si bom kupil velik čoln–gliser. (Švit)
- bom imela enega otroka. (Nika Š.)
- se ne bom poročil, bom samski. (Rino)
- si bom kupil velik motor – kroserja. (Liam)
- bom imel tako službo, da bom igral nogomet. (Tjan)
- bom živela na kmetiji. (Lina)
- si želim postati gradbenik. (Val)
- bom operirala živali. (Lilit)

ZAKAJ IMAM RAD/A ZIMO?

SARA – Zato, ker je takrat božič in pride Božiček.

GAŠPER – Ker se lahko takrat boddamo na snegu in je lepo.

ROK – V tem času lahko gradimo snežake in se z njimi igramo.

MARK – Pozimi me obiščeta Božiček in dedek Mraz, ki nosita darila.

GALA – Najlepše se je pozimi drsati.

NINO – Se lahko kepamo, delamo angelčke v snegu.

LANA – Všeč mi je zato, ker pozimi krasimo smrečico.

KDAJ SEM SREČEN/NA?

NIKA – Ko grem v šolo.

ANA – Ko je advent in lahko pojem vsak dan eno čokoladico.

NIKA Š. – Ko mi ati naredi kup iz snega in se na njem lahko cel dan igram.

PIA – Ko z mamico doma skupaj kaj ustvarjava.

NUŠA – Kadar dobim darilo, ki sem si ga želela.

LILIT – Kadar imam rojstni dan in mi vsi prinesejo darila.

Neki dan nam je sestra Rosita povedala, kako pomembno je redno in pravilno umivanje zob.

NA OBISKU V LUTKOVNEM
GLEDALIŠČU V MARIBORU

Prav prijetno se je bilo
peljati z avtobusom.

Predstava je bila
zanimiva in zabavna.

DEDEK MRAZ
DEDEK MRAZ

Otroci smo bili zelo
veseli, ko nas je obis-
kal dedek Mraz.
Objubil nam je, da bo
poprosil starko Zimo,
da nam pošlje nekaj
snega.

1. c IN NJIHOVE ŽELJE

Pred božičem je imel tudi 1. c pravljичno uro s knjižničarko. Otroci so imeli kar nekaj zanimivih želja,

Brali so slikanico Mihovo pismo, ki govori o prijateljstvu, se o tem pogovarjali in izražali misli ter želje o prijateljih. Kaj vse bi lahko počeli skupaj?

Želim si, da bi čim prej prišel Božiček. (Živa)

Želim si, da bi se igrali na snegu. (Rene)

Ko bo prišel Božiček, naj pridejo prijatelji, da se bomo kepali. (Taja)

Iz snega bi naredili blok. (Taylan)

Želim si, da bi delali snežake, iglu... (Lucija)

Želim si, da bi skupaj naredili hiško, ki zdrži samo pozimi, ker se poleti stopi. (Gašper)

Želim si, da bi z bratcem naredila iglu. (Jakob)

Z Žanom, Meri, Uno in Anastasijo bi naredili skupaj iglu. V njem bi postavili mizo in štedilnik ter skuhal čaj in pekli ribe. (Vita)

S prijatelji bi se rad smučal. (Patrik)

Lahko bi naredili velikega snežaka. (Kyrylo)

Z Meri, Vito, Anastasijo in Žanom bi naredili veliko hišo, v kateri bi se igrali. (Una)

PRVOŠOLCI PODRUŽNICE SO PAVEDALI

NA NAŠI ŠOLI JE KNJIŽNICA, KI SE JI REČE MURIJEVA UČILNICA. TAM BEREMO KNJIGE IN ENKRAT SMO POSLUŠALI PRAVLJICO. KER ŠE NISMO ZNALI BRATI, NAM JE PRAVLJICO PREBRALA UČITELJICA LIDIJA. (LEA BENČAK, 1. D)

NEKEGA DNE SMO SE PELJALI H GASILCEM V HOČE. GASILCI SO NAM POKAZALI NJIHOVO OPREMO. OGLEDALI SMO SI GASILSKE AVTE TUDI OD ZNOTRAJ. POTEM SMO ŠLI VEN IN SO GASILCI POKAZALI, KAKO GASIJO. IZ CEVI JE ŠKROPILA VODA V DREVO IN VIDELA SE JE MAVRICA. (VID ČERNEC, 1. D)

PRVIČ SMO SE PELJALI K ŠPORTU V HOČE. ŠLI SMO SI POGLEDAT ŠOLO IN OBISKALI RAVNATELJA. RAVNATELJ NAM JE NEKAJ STVARI POVEDAL IN POTEM JE REKEL, DA SMO BILI PRIDNI IN SMO DOBILI BONBONČKE.

(LARA DOGŠA, 1. D)

PRI POUKU SMO SE POGOVARJALI O PROMETNIH NESREČAH. PRI URI LIKOVNE UMETNOSTI SMO NASLIKALI OTROKE, KI SE IGRAJO. TE SLIKE BOMO PRITRDILI NA TABLO IN POSTAVILI OB CESTO, KI VODI DO ŠOLE. (PIA HRIBERŠEK, 1. D)

STOJALO SVA Z UČITELJICO POSTAVILA OB CESTI PRI ŠOLI. KO SE BO AVTO PELJAL MIMO, BO VOZNIK VIDEL, DA SO TU OTROCI IN BO ZNIŽAL HITROST. 7

(URBAN PUKL, 1. D)

JESENI SMO SE PELJALI V SLOVENSKE KONJICE V ŽIVALSKI VRT. TAM SMO SE POIGRALI IN POMALICALI. OGLEDALI SMO SI TUDI RAZNORAZNE ŽIVALI. POTEM SMO SE PELJALI V MESTO SLOV.KONJICE. KO SMO SE PELJALI Z AVTOBUSOM, NAM JE UČITELJICA MILJANA POVEDALA LEGENDO O MESTU. IN POTEM SMO SE SPREHODILI PO MESTU. NAZADNJE SMO SE PELJALI NAZAJ V ŠOLO.

(URBAN PUKL, 1. D)

NEKEGA DNE SMO SE NAUČILI NOVO ŠTEVILKO. ŠTEVILKO SMO NAREDILI TUDI S TELESI. TISTEGA DNE SMO PISALI ŠE V KARIRASTE ZVEZKE. ALI VESTE, KATERO ŠTEVILO JE TO?

(PIA HRIBERŠEK, 1. D)

NA IGRIŠČU SMO DELALI KROGE IN
OBRAZE.

(DAŠA VODUŠEK, 1. D)

KO SMO RISALI OBRAZE, SMO MALO
POTELOVADILI.

(NEŽA GOMAZ, 1. D)

RISALI SMO OBRAZE NA ŠOLSLEM IGRIŠ-
ČU S KREDAMI.

(LARA DOGŠA, 1. D)

ZNOTRAJ KROGA SMO NARISALI OČI,
NOS, USTA. TO JE GLAVA.

(MAŠA DIVJAK, 1. D)

NEKEGA DNE NAM JE UČITELJICA LIDIJA
POKAZALA, KAKO SE NAREDIJO PODLA-
GE ZA SVEČKE. POTEEM NAM JE POVEDA-
LA, DA BOMO IMELI BAZAR IN BOMO
TJA LAHKO DALI SVOJE IZDELKE. VSI
OTROCI SMO NAREDILI TUDI LOVILCE
SANJ.

(TILEN ŠPENDL, 1. D)

EKOMISEL

NIKOLI NE SMEŠ SMETI VREČI V NARAVO, SICER BODO ŽIVALI SMETI ZAMENJALE ZA HRANO IN BODO UMRLE ZARADI SMETI.

(PIA HRIBERŠEK, 1. D)

PESMICA O NAŠI ŠOLI

NAŠA ŠOLA JE VELIKA,
SKORAJ GOZDA SE DOTIKA.
V ŠOLI SE UČIMO,
NALOGO KMALU DOBIMO.
ZJUTRAJ V KROGU SE ZBEREMO,
VČASIH PRAVLJICO PREBEREMO.
OSEM ČRK SMO ŽE SPOZNALI,
K TELOVADBI SE PODALI,
VALČEK ZAPLESALI.
KO MALICO POJEMO MI,
K UČENJU SE NAM MUDI.
HITRO NAM MINE ČAS,
KO MALICA ČAKA NA NAS.

(ŠPELA GOLENAČ, ŽIVA SORŠAK, NIKA BRGLEZ, LEA BENČAK, PIA HRIBERŠEK, LARA DOGŠA, MAŠA DIVJAK, 1. D)

2. c IN NJIHOVE ŽELJE

Naše misli, naši izdelki.

MOJA PUPA

Moja pupa je lepa. Ni naga, ampak oblečena. Ima svojo jajčko in voziček. Ima tudi oblačila. Ima dudo, plenice in kahlico, pa tudi žlico. Ime ji je Sara. Piše se Kavšek. Z njo se igram tako, da jo peljem na sprehode.

Dita Bedenik, 2. c

JESENSKE POČITNICE

Med počitnicami sem bil pri babici, pri prijateljih in doma.

Prvi dan počitnic sem zbolel. Zato sem šel k zdravniku. Čez dva dni sem se že lahko igral zunaj. V petek zvečer smo povabili Andraževe sošolke na zabavo za noč čarovnic. V nedeljo sem na Galovem rojstnem dnevu vozil traktor. V soboto smo v spomin na preminule na grobovih prižigali svečke. Kupil sem si velikansko lizalko.

Tadej Jurančič, 2. C

ZAJEC PRI POVODNEM MOŽU

Nekoč za devetimi gorami je živel zajec, ki je bil krojač. Ko je pobegnil od živali iz Pokrajculjinega lončka, je začel iskati zdravilni list, ki raste v vodi. Z njim si bo pozdravil tačke. Odšel je k bližnji reki. Na srečo je imel s seboj dihalno masko. In pljuska, že je bil v vodi. Ko je tako iskal, je opazil lep grad. Mislil si je: » Morda kdo živi v gradu in mi bo povedal, kje raste zdravilni list.« In je vstopil. A zajec ni vedel, da v gradu živi Povodni mož. Povodni mož je takoj zaznal, da je nekdo vstopil. Takoj je stopil pred zajčka in rekel: »Kaj pa ti tu, zajec?« »Iščem zdravilni list za svoje tačk.« » Zdravilni list, praviš? Na srečo jih imam na pretek!« Povodni mož da zajcu zdravilni list in mu obljubi in mu obljubi, da mu da čarobno moč, da diha pod vodo in živi z njim. Še danes živita srečno skupaj.

Katarina Cvetek, 2. C

NAJDENČEK

Nekega dne sem na poti iz šole našla psa. Sedel je na trati. Pobožala sem ga in hotela iti dalje. Psiček mi je sledil do doma. Spustila sem ga v stanovanje. Dala sem mu vodo. Spustila sem ga v svojo sobo. Ko so prišli starši, sem jih vprašala ali lahko imam psa. Rekla sta, da lahko dobim psa, ko se bomo preselili. Povedala sem, da je pes že v moji sobi. S starši smo ga odpeljali v zavetišče za živali.

Ina Roškarič Duh, 2. c

NOGOMETNA TEKMA

Danes smo igrali nogometno tekmo. Z atijem sva se odpeljala v Dobrovce. Tam nas je že čakal naš učitelj nogometa. Bilo nas je premalo za tekmo. Zato je naš učitelj poklical Gašperja iz ekipe cicibanov. Na začetku tekme je Gašper v joku zapustil igrišče. Zato smo igrali celo tekmo z igralcem manj. Na tekmi sem dosegel edini zadetek. Vesel sem bil, saj je bil to moj prvi zadetek na uradni tekmi. Kljub porazu sem bil zaradi tega zadetka vesel.

Simon Sobočan, 2. c

KAJ SE JE ZGODILO MED VEVERICO PEKARICO IN LISICO NEKOČ?

Nekoč sta bili lisica in veverica zelo dobri prijateljici. Nekega dne je lisica vzela veverici iz pekarnice vse marmelade. Zato veverica pekarica ni mogla speči marmeladnih rogljičev. V moki je videla lisičine stopinje. In tako je vedela, da je ona ukradla marmelado. Od tega dne dalje veverica in lisica nista bili več prijateljici.

Zara Draga Mladenović, 2. c

VEVERICA PEKARICA

Nekoč, ko je veverica imela svojo pekarno, je prišla po dva rogljiča lisica. Ko je vstopila, ji je veverica rekla, da je prej prišel volk in je kupil zadnji rogljič. Lisica je bila tako jezna, da je naslednji dan veverici ukradla osemnajst kruhov. Ko je veverica to ugotovila, se je odločila, da lisici ne odpusti. In od takrat veverica ne more videti lisice.

Katarina Cvetek, 2. c

3. RAZRED PRI ANGLEŠČINI

I am not scared of
A bear on my chair,
A rat on my hat,
Or a bird in my shirt,
But i am scared of
A snake in my cake.

Nina , 3.c

I am not scared of
A bear on my chair,
A rat on my hat,
Or a mouse in my house,
But i am scared of
A snake in my cake.

Ema , 3.c

I am not scared of
a croc in my sock,
a rat on my hat,
or a fly in my eye,
but i am scared of
a mouse in my house.

Jan , 3.c